

Έλα, αδερφέ μου, να φιληθούμε, σαν παιδιά του Χριστού

[/ Γενικά Θέματα](#) / [Θαύματα και θαυμαστά γεγονότα](#) / [Ορθόδοξη πίστη](#)

Διηγούνται ακόμη για τον Άγιο Μαρκιανό - γιατί αγίασε ο καλός εκείνος Ιερέυς της Αγίας Αναστασίας - ότι τις νύχτες γύριζε τις φτωχές συνοικίες της πόλεως και περιμάζευε τους εγκαταλειμμένους νεκρούς. Τους έπλενε με τα χέρια του,

τους σαβάνωνε και τους πήγαινε στην Εκκλησία για να τους διαβάσει και να τους θάψει το άλλο πρωί. Και είχε αποκτήσει τη συνήθεια να μην αφήνει μόνο στην Εκκλησία το νεκρό προτού τον ασπαστεί.

Κάποτε λοιπόν έγινε αυτό το παράδοξο : ο νεκρός ήταν πολυβασανισμένος γέρος, χτυπημένος από τη ζωή. Έμοιαζε σα νάχε αντικρύσει μ' ανακούφιση το θάνατο. Ο Άγιος Μαρκιανός τον περιποιήθηκε μ' όλη του την καρδιά, λες και το ένωθε ο νεκρός. Τέλος, τον τοποθέτησε, όπως όλους, στο νεκροκρέβατο στο νάρθηκα της Εκκλησίας. Έτοιμος να φύγει πια, γυρίζει στο νεκρό και του λέει :
- Έλα, αδερφέ μου, να φιληθούμε, σαν παιδιά του Χριστού.

Κι ο νεκρός με ευγνωμοσύνη, υπακούοντας στην πρόσκληση του ευεργέτη του, ανακάθισε στο φέρετρο, αντάλλαξε μαζί του αδελφικό ασπασμό κι έγειρε πάλι για τον αιώνιο ύπνο του. Ο Άγιος βγήκε αθόρυβα από την Εκκλησία σαν να είχε συμβεί το πιο φυσικό πράγμα στον κόσμο.

Μα κάποιος άλλος Ιερέυς που έτυχε να βρίσκεται την ώρα εκείνη στην Εκκλησία, παρακολούθησε αθέατος την σκηνή κι έτσι από στόμα σε στόμα διαδόθηκε σ' ολόκληρη την πόλη (Κωνσταντινούπολη).

ΠΗΓΗ : ΓΕΡΟΝΤΙΚΟΝ, ΣΤΑΛΑΓΜΑΤΙΕΣ ΑΠΟ ΤΗΝ ΠΑΤΕΡΙΚΗ ΣΟΦΙΑ, εκδ. «ΛΥΔΙΑ», Θεσσαλονίκη 1987, σ. 65 κ.ε.

Πηγή: tribonio.blogspot.gr